

POSWAR (1) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a *pochylone*.

sg [N poswâr.] ◊ G poswâr. ◊ [A poswâr. ◊ I poswâr(e)m.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Spór, *klótnia*: [QUid iurgamini contra me? chemv powftayecze przeczyw mnÿe fpoffarem TomZbrudzBrul Ex 17/2; Volck Sss3v].

poswar czyj: Ten [papież Jan XI] z Alberykiem [...] Sáráceny poráził. A gdy łobie łámemu tę łławę Papież przypifował/ s pořwaru ich [tj. z powodu *klótni papieža z Alberykiem*] wypędził z Rzymá Alberyká. *BielKron* 173v.

[Zwrot: »[z kim] poswâr mieć«: ad aquas contradiccionis v vody przy ktorey łmoyzelzem pořvar myely TomZbrudzBrul Deut 32/51.]

Synonimy cf POSWAREK.

KO